persbericht
Embargo tot 10 mei 1985, 20.00 uur
datum: 10 mei 1985
V.V.D-Tweede Kamerfractie
afdeling voorlichting
.Binnenhof 1a,
2513 AA 's-Gravenhage
telefoon; 070-614911

ENIGE PUNTEN UIT DE REDE VAN DRS. G.M.V. VAN AARDENNE

Het blik terug op 2,5 jaar kabinetsbeleid, een blik vooruit op wat we nog moeten doen.

Bij het aantreden trof dit kabinet een ontredderde economie aan, de werk-loosheid ging elke maand met sprongen vooruit, het bedrijfsleven zat in de rode cijfers, er was een toenemend aantal faillissementen plus nog een gigantisch begrotingstekort.

Wij zijn gekomen met een hard regeerprogram. Net zoals de V.V.D was gekozen met een hard urgentieprogramma en waarop het vertrouwen was gekregen!

Bezuinigen op de collectieve uitgaven doet pijn. Immers, alle burgers profi- teren in meer of mindere mats van die uitgaven, maar er was geen-keus.

De overheid had zich onder de druk van de filosofie, dat zij er in de eerste plaats moet zijn voor ons persoonlijk welzijn, vertild.

Wij dreigden onder de last te bezwijken,

En zo is het ombuigingsbeleid meer dan alleen bezuinigen om het tekort en de lastendruk te verminderen. Het moet zich ook vertalen in een meer terughoudend overheidsbeleid, dat niet op elke ontwikkeling in de maatschappij een maatregel laat volgen, en dat meer overlaat aan de burger zelf.

Dat is niet het "domme rode potlood", het is een filosofie die een beroep doet op de verantwoordelijkheid van de mensen zelf.

Zonder die beleving van de eigen verantwoordelijkheid, van dit beroep op eigen inventiviteit, zal het niet gaan.
Alleen een maatschappij waarin de burgers vertrouwen hebben - en kunnen hebben - in hun eigen handelen, kan zich herstellen.

Wij zien dit vertrouwen terugkeren.
Natuurlijk, wij zijn er nog lang niet.
Maar het bedrijfsleven leeft op. Er wordt weer winst gemaakt. De industriële investeringen stijgen. Voor het eerst sinds jaren neemt de werkgelegenheid in het bedrijfsleven toe. Ondernemers vernieuwen hun produktie-processen en hun produktie. Zij haken in op de uitdagingen van nieuwe technoiogieen.
Onderhandelingen over de arbeidsvoorwaarden hebben wij gebracht waar zij horen: bij de verantwoordelijke sociale partners. Zij hebben bewezen dat dat heel goed mogelijk is.
De loonkostenontwikkeling steekt gunstig af bij het buitenland - onze export profileert daarvan. Maar ook onze positie op de binnenlandse markt.
De stijging van de werkloosheid is omgezet in een daling.
In andere geindustrialiseerde landen wordt veeleer een stijging verwacht.
De internationale conjunctuur leidt daartoe.
Maar Nederland steekt daarbij gunstig af.
Het financieringstekort van de overheid is behoorlijk naar beneden,al is het nog tweemaal te hoog en moeten wij ons sterk af vragen of wij onze toekomstige maatschappij niet met onmogelijke rentelasten opzadelen.
Op enkele punten zijn wij beter uitgekomen dan in het program was voorzien; de collectieve lastendruk is verder teruggebracht en de consumptie is anders dan verwacht - niet gedaald.
Bij een vrij loonbeleid hoort een vrij prijsbeleid. Dat is er nu. De stroom-lijningsoperatie van vergunningen is in volle gang - denk aan de milieu-vergunningen, aan het af schaffen van de SiR. Dat is allemaal deregulering, ik doe dringend een beroep op de lagere overheden meer van deze deregulering ter hand te nemen.
Ne twee en een half jaar is al zoveel verbeterd, dat het sommigen gaat

voorkomen dat zij er al zijn. Maar dat is niet zo. Alleen al de onaanvaardbaar hoge werkloosheid dwingt ons tot die erkenning.
Het regeerprogram ging er ook niet van uit dat in een kabinetsperiode alles wat scheef \was gegroeid kon 'worden rechtgetrokken. Vier jaar is daarvoor te kort en wij hebben ons geen onmogelijke doelen willen stellen. Ook na 1986 blijft er werk aan de winkel.

Er is nog veel te doen. Ondanks die werkloosheid tekent zich ook een tekort af, vooral aan technisch personeel! Een uitdaging aan ons onderwijs. Wij, en met ons Europa, blijven achter bij de VS en Japan in de technologierace.
Wij zijn ondanks goede voortgang nu nog niet bij de nodige bescherming van ons leefmilieu; veiligstellen van onze energievoorziening in de komende decennia eist nu van ons beslissingen.
Wij doen uitdrukkelijk een beroep op de inzet van de burgers. Wij beseffen daarbij dat hij/zij dan ook de vruchten van die inzet wil plukken. Als iemand door inspanning, studie, - kortom inzet en inventiviteit - een inkomensverbetering van fl. 5000,= verwerft (en dat lijkt veel bij bijvoorbeeld een modaal inkomen) en hij houdt daar nog fl. 500,= van over, dan is dat niet goed. Ook om daar wat aan te doen is ruimte nodig; is groei nodig.
Groei kan alleen blijvend zijn, indien zij geent is op gezamenlijke inzet en op vertrouwen.
Vertrouwen op een consistent beleid van de overheid.
Vertrouwen dat de overheid je de ruimte geeft je te ontplooien.
Vertrouwen dat je een behoorlijke beloning zult kunnen genieten.
Vertrouwen dat de overheid zich niet overal mee zal willen bemoeien.
Maar ook; vertrouwen op een maximale veiligheid.
Extern op een defensie-inspanning in bondgenootschappelijk verband tot behoud van de vrede, intern - .door handhaving van de rechtsorde, ook door gewoon handhaven van de openbare orde en door bestraffing van hen die die veiligheid bedreigen. Daarom hebben de bewindslieden van Justitie hun

criminaliteitsplan bij het kabinet ingediend. "
De oppositie spreekt van een “tweedeling" in de maatschappij.
'Men heeft dat jarenlang overigens gepropageerd via polarisatie.
Waarom! Omdat de afstand tussen uitkering en beloning van werk een heel klein beetje is vergroot? Omdat wij de sociale voorzieningen meer hebben toegespitst op de echte minima, die anders werkelijk in de problemen zouden komen?

Men heeft vroeger wel eens een andere tweedeling bespeurd;
mensen die hard werken in hun baan of in hun winkel en daarover heel wat als collectieve last moesten afdragen - tegenover hen die stand wisten te houden door gebruik te maken van overheidsvoorzieningen.
Maar over het geheel constateer ik met vreugde meer vertrouwen in de toekomst, meer wil om er tegen aan te gaan. 'wij kunnen dan ook met enige, voldoening terugzien op de verstreken twee en een half iaar.
Maar slechts met "enige"! 'want ook voor het kabinet geldt dat we er verder tegenaan moeten! Dat geldt voor ons allen,, dit laatste jaar voor 1986!